

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-7994/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb. Antuna Mihanovića 3, OIB:84397956623, protiv tuženika Hrvatski ured za osiguranje, Zagreb, Martićeva 71, OIB:38922958547, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 28. travnja 2026. u nazočnosti Renate Kešina, dipl. pravnice zaposlene kod tužitelja i Andree Arko, diplomirane pravnice zaposlene kod tuženika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Tuženik „HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE“ d.d. Martićeva 71, Zagreb, OIB 38922658547, dužan je platiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje svotu od 13.174,63 EUR sa zajedno sa zateznom kamatom koja teče od dana 30.11.2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 16.12.2025. podnio tužbu radi naknade štete koja se sastoji u invalidskoj mirovini isplaćenoj osiguraniku tužitelja Ivici Perkoviću u razdoblju od 1.6.2023. do 31.10.2025. U tužbi ističe da je dana 17.7.2005., osiguranik tužitelja, Perović Ivica zadobio ozljede u prometnoj nezgodi na otvorenoj cesti D-8 u blizini mjesta Doli. Prometnu nezgodu izazvao je Simone Mori, državljanin Republike Italije, upravljajući osobnim automobilom „Toyota Land Cruiser“, registarska oznaka SH 8315-D, nacionalnih obilježja Albanije čime je počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa. Presudom Općinskog suda u Dubrovniku br. K.238/05 od 22.7.2005. proglašen je krivim za izazivanje navedene prometne nesreće.

2. Zbog posljedica navedene prometne nezgode tužitelj je rješenjem Područne službe u Dubrovniku br. 40634 od 10.10.2006. osiguraniku tužitelja priznao pravo na invalidsku mirovinu isplatom koje trpi štetu. Invalidsku mirovinu tužitelj osiguraniku Ivici

Peroviću isplaćuje na račun br. HR8341240033231012490 otvoren u KENTBANK D.D. ZAGREB (šifra banke 004001 – u evidencijama tužitelja).

3. Za prethodna razdoblja tuženik je iznos naknade štete za isplaćene invalidske mirovine podmirio u izvansudskim postupcima temeljem zaprimljenih odštetnih zahtjeva za razdoblja od 11.11.2006. do 31.12.2021. Za nastavno razdoblje od 1.1.2022. do 31.5.2023. presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8672/2023 od 29.10.2025. tužbeni zahtjev usvojen je u cijelosti. Odštetnim zahtjevom od 10.11.2025. tužitelj je zatražio od tuženika isplatu punog iznosa mirovine u svoti od 13.174,63 EUR na ime naknade štete za isplaćene invalidske mirovine za nastavno razdoblje od 1.6.2023. do 31.10.2025., prema odredbi članka 156. stavak 1. i stavak 2. toč. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 96/25) koji propisuje: Članak 156.

(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju.

(2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja:

1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, neovisno o činjenici naknadnog ispunjenja uvjeta na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu

2. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata obiteljske mirovine bez obzira na to bi li umrli osiguranik, da je živ, ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu ili starosnu mirovinu

3. novčana davanja na osnovi priznatog prava na naknadu zbog tjelesnog oštećenja

4. troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava.

(3) Zahtjevom za naknadu štete Zavod može obuhvatiti ukupnu svotu štete (kapitaliziranu štetu) ili svotu stvarne štete prema isplatama (pojedinih davanja) koja se odnosi na određeno razdoblje.

(4) Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, taj se iznos štete može zahtijevati i u ukupnom iznosu (kapitalizirana šteta), a izračunava se prema visini priznate mirovine ili drugog davanja i tablicama aktuarske matematike koje donosi Zavod po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za financije.

(5) Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u ukupnom iznosu i neposredno od društva za osiguranje.

4. Tužitelj ističe i da ima pravo zahtijevati naknadu štete prema tuženom temeljem čl. 159. stavka 3. toč. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 96/25) koji propisuje: Članak 159.

(1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 156. ovoga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

(2) Ako je šteta nastala uporabom vozila čiji se vlasnik odnosno korisnik nije osigurao od automobilske odgovornosti, Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete izravno od vlasnika odnosno korisnika motornog vozila.

(3) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete izravno od Hrvatskog ureda za osiguranje ako je šteta:

1. nastala uporabom nepoznatoga motornog vozila

2. nanesena vozilom inozemne registracije na teritoriju Republike Hrvatske koje ima valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti

3. nanesena uporabom neosiguranog vozila inozemne registracije.

(4) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete i kada je šteta nastala u inozemstvu, u skladu s odredbama zakona, pravnih propisa Europske unije i međunarodnih ugovora.

(5) Za utvrđivanje visine stvarne štete u slučajevima iz stavaka 1. do 3. ovoga članka mjerodavne su odredbe ovoga Zakona.

5. U prilogu svoje tužbe, a kao dokaz visine potraživanja, tužitelj dostavlja obračun stvarne štete za koji ističe da je sačinjen od ovlaštene osobe i ima značenje javne isprave u smislu čl.171. Zakona općem upravnom postupku (NN 53/1991, 103/1996), kao takav dokazuje istinitost onoga što se u njima potvrđuje ili određuje sukladno odredbi čl. 230. st. 1. Zakona o parničnom postupku. Tužitelj ima pravo na naknadu štete prema onom zakonu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, a šteta je za tužitelja nastala prilikom isplate svake invalidske mirovine (presuda VSRH Rev 552/2008 od 8.travnja 2010., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-2488/2014 od 16.4.2015., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-971/13 od 13.4.2015.). Sukladno čl.160. st. 3 ZOMO-a na svotu potraživanja na ime naknade štete, Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od idućeg dana nakon isteka roka određenog u pozivu odgovornoj osobi da naknadi štetu.

6. Budući tuženik u mirnom postupku nije podmirio tužiteljevo potraživanje tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 13.174,63 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 30.11.2025. pa do isplate, u roku od 15 dana.

7. Tužitelj kao dokaze uz tužbu prilaže: zapisnik o očevidu br. KU-23/05 od 17.7.2005., presuda Općinskog suda u Dubrovniku br. K.238/05 od 22.7.2005., rješenje HZMO, Područne službe u Dubrovniku br. 40634 od 10.10.2006., nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti, obrazac 3-IN od 18.07.2006., mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti obrazac 6-R od 23.08.2006., upit na banku podataka od 15.12.2025. (transakcija 211 i 261), obračun isplaćene mirovine od 29.10.2025. i odštetni zahtjev od 10.11.2025. s povratnicom. Prilaže i nepravomoćnu presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-8672/2023 od 29.10.2025. na koju se poziva u navodima tužbe.

8. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi navodima tužbe i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom. Neosnovano tužitelj u tužbi tvrdi kako bi mu nastala imovinska šteta koja se sastoji od invalidske mirovine isplaćene Ivici Peroviću – osiguraniku tužitelja u vremenskom razdoblju od 1.6.2023. – 31.10.2025. u iznosu od 13.174,63 eura, koji iznos invalidske mirovine isplaćuje s osnove ozljede izvan rada, a koju je osiguranik tužitelja zadobio u prometnoj nesreći od 17.7.2005. koju pak nesreću je prouzročilo vozilo inozemnih registarskih oznaka, a posebice da bi postojala obveza tuženika na naknadu takve štete.

9. Tuženik spori pasivnu legitimaciju, odgovornost za štetu i štetni događaj, ističe prigovor uzročno-posljedične veze između štetnog događaja i ozljeda, kao i uzročno-posljedičnu vezu između invalidske mirovine i nesreće. Pogrešna je tvrdnja u tužbi da bi u konkretnom predmetu bilo primjereno primijeniti odredbe čl. 159. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 96/25). Tuženik je stava da su u predmetnom sporu primjenjive isključivo odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/2014 i 155/23). Da je tome tako proizlazi uz ostalo i

iz rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev-x 388/18 od 25. 8. 2020., u kojem se uz ostalo navodi: „Prema pravnom shvaćanju, za odluku o sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan je Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja (prometne nezgode)“. Prema pravnom shvaćanju toga suda sadržanom u naprijed navedenim odlukama, za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje u trenutku kada su izvršene isplate mirovina. Povrh navedenog i Odjel trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na sjednici održanoj 9.6.2022. zauzeto je sljedeće pravno shvaćanje: „Promjena pravnog shvaćanja prihvaćenog na 26. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova od 5.12.2016.

10. Nakon pravnog shvaćanja izraženog u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske mijenja se dosadašnje pravno shvaćanje ovoga suda te promijenjeno shvaćanje glasi: U sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine.“ Stoga je za utvrđivanje moguće obveze tuženika na naknadu tužitelju štete koja je predmetom tužbenog zahtjeva moguća primjena samo odredaba Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, a to je vremensko razdoblje od 1.6.2023. do 31.10.2025. U skladu s odredbom čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/2014 i 155/23), koji članak toga zakona je posljednji puta izmijenjen odredbom čl. 14. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 76/13), određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Iz čega proizlazi, u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva, sukladno citiranoj odredbi tuženik bi eventualno bio u obvezi isplatiti tužitelju stvarnu štetu (čl. 27. st. 1. i 2. Zakona o osnovnim osiguranjima u prometu) koja bi u ovom slučaju predstavljala razmjerni iznos mirovine osiguranika tužitelja određen u smislu odredbe čl. 27. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, tj. ukoliko postoji razlika između iznosa mirovine koja se isplaćuje osiguraniku tužitelja na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i iznosa koji bi bili isplaćeni kad bi razlog priznavanja prava na invalidsku mirovinu bila ozljeda na radu, a ne utuženi štetni događaj. Samo u slučaju osnovanosti tužbenog zahtjeva i u slučaju da takva razlika postoji – tuženik bi bio u obvezi isplatiti istu u okviru odgovornosti svoga osiguranika. Navedeno proizlazi iz stajališta rješenja Vrhovnoga suda RH broj: Rev 954/2022 od 25.1.2023.

11. Slijedom navedenog proizlazi kako za tužitelja u konkretnom slučaju, obzirom da nije dokazao i pozivom na citirane odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji se ima primijeniti u ovoj pravnoj stvari, nije nastala šteta, to je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti te predlaže da sud isti odbije i naloži tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja odluke o troškovima do isplate.

12. Tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. U odnosu na istaknute prigovore tuženika tužitelj ističe da pasivnu legitimaciju, kao i odgovornost tuženika tužitelj temelji na čl. 159. stavka 3. toč. 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 96/25) iz kojeg proizlazi da: „Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete izravno od Hrvatskog ureda za osiguranje ako je šteta:

.....2. nanesena motornim vozilom inozemne registracije na teritoriju R Hrvatske koje ima valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti.“

Kaznenom presudom Općinskog suda u Dubrovniku posl. br. K.238/05 od 22.7.2005. utvrđena je krivnja vozača vozila inozemnih registarskih oznaka (osobni automobil „Toyota Land Cruiser“, reg. oznaka SH 8315-D, nacionalnih obilježja Albanije) za izazivanje prometne nesreće u kojoj je osiguranik tužitelja pretrpio teške tjelesne ozljede.

13. Neosnovan je i prigovor nepostojanja uzročno-posljedične veze između invalidske mirovine i nesreće. Prema nalazu i mišljenju vještaka o invalidnosti br. dnevnika 336-I/2006 od 22.5.2006. i 18.7.2006. potvrđenog Mišljenjem stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti br. dnevnika 153 od 23.8.2006. utvrđeno je da postoji profesionalna nesposobnost za rad osiguranika tužitelja. Temeljem takvog nalaza i mišljenja tužitelj je donio rješenje o invalidskoj mirovini broj 40634 od 10.10.2006. Nalaz i mišljenje kao i mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti sastavljen je od strane ovlaštenih vještaka. Za vještaka i višeg vještaka može biti imenovana osoba iz reda doktora medicine – specijalista medicine rada, opće medicine, interne medicine, psihijatrije, neurologije, ortopedije, fizikalne medicine, reumatologije i drugih specijalnosti, s najmanje pet godina radnog iskustva u svojoj specijalnosti. Vlada Republike Hrvatske uredbom uređuje način i postupak vještačenja u mirovinskom osiguranju prema ovome Zakonu. Nalaz i mišljenje kako prvostupanjske tako i drugostupanjske komisije, te rješenje tužitelja imaju značenje javne isprave u smislu čl. 159. Zakona o upravnom postupku te kao takve dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje ili određuje. Rješenje tužitelja temelji se isključivo na činjenicama utvrđenim u provedenom upravnom postupku pa je parnični sud svakako vezan odlukom upravnog tijela te nije ovlašten niti nadležan preispitivati zakonitost donesenog pojedinačnog akta u upravnom postupku kojom je utvrđeno postojanje uzročne veze između nesposobnosti za rad i profesionalne nesposobnosti za rad. S tim u vezi tužitelj se poziva na stajališta sudske prakse zauzeta u sljedećim odlukama: presuda VTS br. PŽ-7691/10 od 18.3.2014., presuda VTS br. PŽ-904/2009 od 30.7.2009., rješenje Vrhovnog suda RH br. Rev 2038/2019 od 20.7.2021.).

14. Tuženik neosnovano navodi i da se za ocjenu predmetnog zahtjeva tužitelja primjenjuju odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete. Upravno suprotno, za ocjenu predmetnog zahtjeva tužitelja jedini relevantni zakon koji se ima primijeniti jest Zakona o mirovinskom osiguranju koji je lex specialis i jedini kojim je utvrđena materija naknade štete koju trpi tužitelj isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku Ivici Peroviću, a za koju štetu je pravomoćnom presudom utvrđena krivnja vozača.

15. Tužitelj ističe da je odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske br. U-I/856/2016 od 7.2.2017. utvrđeno da se u predmetima potraživanja naknade štete koju tužitelj trpi isplatama invalidske mirovine svom osiguraniku zbog štetnog događaja za koju odgovara osiguranik tuženika primjenjuje Zakona o mirovinskom osiguranju, a ne Zakon o obveznim osiguranjima u prometu. Isto stajalište zauzimaju i presude Vrhovnog suda RH br. Revt-412/18, Rev-5292/19 te Rev-25390/18 od 08.01.2020.

Prema odredbi čl. 5. Zakona o sudovima (NN br. 28/13, 33/15, 82/15, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22 i 60/22), sudovi sude na temelju Ustava, pravne stečevine Europske unije, međunarodnih ugovora, zakona i drugih važećih izvora prava, a i prema odredbi čl. 115. (118.) st. 3. Ustava Republike Hrvatske (NN br. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14) sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava. Sudska praksa, dakle, nije izvor prava iako svojom argumentacijom na primjenu prava nesumnjivo utječe. No, u sustavu trodiobe vlasti, sudbena vlast nije ovlaštena mijenjati volju zakonodavca kada je ta volja u zakonskoj odredbi jasno izražena. Zakon o obveznim osiguranjima u prometu u osnovnom tekstu stupio je na snagu 1.6.2006., a dopuna odredbe čl. 27. kojom je dodan stavak 5., člankom 14. Zakona o izmjenama i dopunama ZOOP-a, stupila je na snagu 1.7.2013., a i ta se dopuna odnosi na Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, a ne na tužitelja. ZOMO je pak u osnovnom tekstu, dakle i u nepromijenjenim odredbama čl. 164. stupio na snagu 1.1.2014. (s izmjenama od 1.1.2019. i 1.7.2025.). Dakle, ZOMO je u odnosu na ZOOP noviji propis te po tom načelu derogira odredbe ZOOP-a koje bi na drugi način regulirane istu materiju. S druge strane, ZOOP ni po čemu u odnosu na ZOMO nije specijalni propis budući da je u ranijem čl. 164. st. 1., sada 159. st. 1. izrijekom propisano da zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 156. ovog Zakona "i izravno o društava za osiguranje kod kojeg su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete) te se nikakvom logikom primjena tog zakona ne može isključiti u odnosu na društva za osiguranja pa tako ni u odnosu na tuženika. S tim u vezi tužitelj smatra da se na utuženo razdoblje ima primijeniti odredba članka 156. stavak 1. i stavak 2. toč. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN br. 96/25).

16. Sud je dana 28.4.2026. održao pripremno ročište. Tužitelj je u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih navoda i prigovora. Punomoćnici stranaka su predložili da sud bitne činjenice potrebe za donošenje odluke utvrdi čitanjem dostavljene dokumentacije. Stoga je sud na istom ročištu sukladno čl. 292 a st. 2 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u nastavku ZPP-a) zaključio prethodni postupak, proveo i zaključio glavnu raspravu. Tužitelj je predložio da se tužbeni zahtjev usvoji, nije tražio trošak. Tuženik je predložio da se tužbeni zahtjev odbije, nije tražio trošak. Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke utvrdio je čitanjem naprijed pobrojane dokumentacije te ocjenjujući sadržaj iste sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u daljnjem tekstu: ZPP-a), sud utvrđuje da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

17. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu invalidske mirovine koju je u razdoblju od 1.6.2023. do 31.10.2025. isplatio svom osiguraniku Ivicu Peroviću u ukupnom iznosu od 13.174,63 EUR. Ivica Perović je je zadobio ozljede u prometnoj nezgodi dana 17.7.2005. koju je izazvao Simone Mori, državljanin Republike Italije, upravljajući osobnim automobilom „Toyota Land Cruiser“, registarska oznaka SH 8315-D, nacionalnih obilježja Albanije čime je počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine i sigurnosti prometa. Presudom Općinskog suda u Dubrovniku br. K.238/05 od 22.7.2005. proglašen je krivim za izazivanje navedene prometne nesreće. Osiguraniku tužitelja Ivici Peroviću je zbog zadobivenih ozljeda nastala profesionalna nesposobnost za rad slijedom čega mu je tužitelj (HZMO, Područna služba u Dubrovniku) rješenjem klasa 141-02/06-01 OB:03385383901, Ur. br. 341-05-05/3-06/5610 od dana 10.10.2006. priznao pravo na invalidsku mirovinu. Isplatu mjesečnih

iznosa invalidske mirovine u utuženom razdoblju od 1.6.2023. do 31.10.2025. tužitelj dokazuje obračunom isplata mirovina od 29.10.2025. (list 34 spisa) koji ima značenje javne isprave temeljem čl. 159 st. 1 i st. 2 Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/2009, 110/21), a iz kojeg je razvidno da iste iznose ukupno 13.174,63 EUR.

18. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u više svojih odluka pa tako i odluci broj Revd-3181/2021-2 od 14.9.2022. izrazio pravno shvaćanje da se u sporu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (HZMO) protiv društva za osiguranje radi naknade štete nastale isplatom invalidske ili obiteljske mirovine koju je HZMO isplatio svom osiguraniku, odnosno članovima osiguranikove obitelji primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u trenutku isplate mirovine. U ovoj pravnoj stvari isplata invalidske mirovine se odnosi na razdoblje od 1.6.2023. do 31.10.2025., tužitelju šteta nastaje svakom isplatom invalidske mirovine koju svaki mjesec isplaćuje svom osiguraniku, slijedom čega se primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (NN br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23, u nastavku ZOOP), a ne Zakon o mirovinskom osiguranju koji kao opći zakon uređuje odnose u sustavu mirovinskog osiguranja nije primjenjiv u konkretnom slučaju.

19. Odredbom članka 27. ZOOP-a propisano je sljedeće:

- "1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.
- 2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.
- 3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.
- 4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.
- 5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje."

20. Tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu štete nastale isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku Ivici Peroviću u razdoblju od 1.6.2023. do 31.10.2025. Tužitelj u ovom postupku nije dokazao da je invalidska mirovina koju je u utuženom razdoblju isplaćivao svojem osiguraniku veća od invalidske mirovine koja bi bila priznata zbog ozljede na radu jer stvarna šteta sukladno odredbi čl. 27. st. 3. ZOOP-a postoji samo kao razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Tuženik je nacionalni ured za osiguranje u Republici Hrvatskoj. Njegovi poslovi i obveze su uređeni zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društva za osiguranje i Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu, sve sukladno čl. 3 t. 6 ZOOP-a. Hrvatski ured za osiguranje ima svoju imovinu, to je garancijski fond koji je namijenjen izvršenju obveza po osnovama navedenim u čl. 44 st. 1., t. 1 - t. 13 tog stavka. Vezano uz ovaj konkretan slučaj valja primijeniti odredbu čl. 27. ZOOP-a koja u stavku 1. određuje da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Cijeneći

navedeno, osnovan je prigovor promašene pasivne legitimacije budući Hrvatski ured za osiguranje nije društvo za osiguranje, nema svog osiguranika niti sklopljen ugovor o osiguranju kojim bi bile preuzete kakve obveze već je isti neprofitna pravna osoba koja u pravnom prometu s trećim osobama predstavlja udruženje osiguravajućih društava u Republici Hrvatskoj. Slijedom navedenog, sud nije niti razmatrao ostale izjavljene prigovore jer isto nije potrebno za donošenje odluke kojom se tužbeni zahtjev u cijelosti odbija, a kako je opisano u izreci ove presude.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu koju mogu podnijeti u roku od 15 dana od primitka presude. Žalba se podnosi pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelju
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-b7916**

Kontrolni broj: **012c6-467ff-2e764**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.